

Abstrakt

Rigorózní práce se zaměřuje na evropské země, které prodělaly v poslední čtvrtině dvacátého století tzv. částečnou demokratizaci. Staví na polemice s tezí autorů Mansfielda a Snydera, podle kterých (částečná) demokratizace vede k válce. Vývoj v Evropě v poslední čtvrtině dvacátého století demokratizační tezi zmíněných autorů nicméně zcela neodpovídá. Cílem práce je proto odpovědět na otázku, co způsobilo, že společně s demokratizací k válce v celé řadě případů nedošlo a přispět tak k debatě o (ne)náchylnosti demokratizujících se států k válce. Vzhledem k charakteru otázky a počtu případů (tj. 20) je odpověď hledána pomocí kvalitativní komparativní analýzy, využívající metody tzv. mlhavé množiny. Vedlejším cílem práce pak je samotná aplikace metody mlhavé množiny na zvolenou oblast. Možné příčiny absence války, které jsou v práci zkoumány, ve své většině vycházejí rovněž ze závěrů Mansfielda a Snydera. Zvláštní důraz je proto kladen na instituci tzv. zlatého padáku. Dále jsou v práci zkoumány příčiny v podobě silných institucí – konceptualizovaných skrze slabou a oslabenou exekutivu, politickou integraci do mezinárodního společenství, délku samostatné státnosti a alespoň určitou zkušenost s demokracií – a vyspělé ekonomiky – konceptualizované skrze HDP, ekonomickou provázanost země se zbytkem světa a distribuci příjmů ve společnosti. Dodatečně je pak při analýze zahrnuta další proměnná „etnicky homogenní společnost“. Ve druhé části práce jsou zkoumány dostatečné a nezbytné podmínky pro absenci války, stejně jako i jejich kombinace.